

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Intimos animorum receßus penetrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

gregationis sacerdos in perniciali morbum incidit : ea extitit morbi vis , vt breui omnium cum medicorum , tum domesticorum opinione pro mortuo haberetur: Hunc extremo iã delibutum oleo inuifit Philippus, eique in aurem dixit , bonum habeas animum , hoc morbo minimè morieris : nec sanè in irritum ea verba ceciderūt, quippe continuò melius ægro fuit, illoq; ipfo die, quo Medici eum moriturū prædixerant , magnum augmentum salutis affecutus est, paulòque post cõtra omnium spem integram corporis recuperauit salutem.

*tu, qui ei
agrotanti
assidebat.*

*Intimos animorum recessus
penetrat.*

HOc etiam anno, an Martio, an Aprili mense, Adolescens quidam satis ampla familia (nomen silentio premitur) crebrò ad Philippum ventitabat. Hic peragebat confessiones apud religiosos viros

*Id ille ipse
adolescens
iuratus
narravit.*

magnæ apud omnes æstimationis; inter confitendum delicta aliquot pudore impeditus occultabat: cum itaque sic vitam ageret, venit de more ad Philippum, quem cum ille attentissimè intueretur, lacrymis illico oppleri cœpit: puerum à matre cæsum qui flebat, crederes, tãtaque lacrymarum vis fuit, vt adolescentem in eundem fletum adduxerit: inter gemitus & lacrymas in has voces prorupit: quid est quòd sacerdoti, qui tibi est à confessionibus singula peccata non aperis? cõfiteri ei, confiteri quæ commisisti delicta, ne in casũ defategeris. Quibus mox verbis adolescens in stuporem actus, quippe qui id è patre audierat, quod nulli hæctenus mortaliũ patefecerat, toto corpore præ metu, ac reuerentia cõtremiscebat: cadebant ei lacrymæ quasi puero præ dolore; itaque constituit simul amplecti pœnitentiam, simul sacerdoti, quo ad confessiones utebatur,

ani-

animi vulnus aperire, quod & die
insequenti facta totius vitæ confes-
sione diligentissimè præstitit. Tum
redit more solito ad Philippum, quē
ille intuitus, etsi eius peractæ con-
fessionis nescius, ex solo tamē aspe-
ctu animi mutationem nouit, fa-
ctum laudat, aliumq; eum esse quàm
dudum, fatetur: quid tua isthæc in-
quit, nunc noua figura oris, & vul-
tus? alius mihi videris modò, quam
antea; nouum mihi crede, vultum
induisti: quæ profectò res vt magna,
insolita, atq; inusitata, ita adolescē-
tem noua admiratione affecit. Vixit
is deinceps sub frequenti sacramē-
torum vsu, tantumq; hausit ex ea re
roboris, vt se totum Deo corpore,
animoque dicauerit.

*Præpositus Congregationis perpetuus re-
nunciatur Philippus.*

INterim cum Philippus apud suos
esset, visum est tandem Patri-
bus, quem parentem, & auctorem